

Сонетни венац – Драгош Павић**ВЕКОВИТА ЗВЕЗДА**

1.

Твоје име платани су горди
одакле си видео визију
као да си гледао у сунце
надахнуће постојаном жару.

Све је обред а и све је светло,
опсесија хтела је истину,
сопствена је душа доживала,
шаптала је уву и режала.

Пара шибачке точкове возова
док се Тесла срце усталасе
радозналошћу размахнула време,

ритам смели погледом весели,
одазва се труби праисконској –
електричне лопте поженили.

2.

Електричне лопте поженили
да затрепте сијалице ума,
да се покрет смело повампири
јер је лице срећом надахнуто.

Чаробњак је ловио делфине
и гурао из плућа отрове,
светло чудо големо кô шапат
заиграло коло изменице.

Узбуђење размакну зидове,
ни са бакљом нема поверења,
и очњаци своју храну жваћу.

На лице је слетео одговор,
душа ће се с телом раздвојити,
садашњост је сумњиво гледала.

3.

Садашњост је сумњиво гледала,
бродоломник наслути обалу
јер је знао да горчина сама
никад није без својих пратиља.

Морао је богате да лови
сада може село да с чешља,
светло чудо големо кô бајка
пресели с бурно у валове.

Генератор и магнетно поље
покренуће ротор на постољу
њихов одјек цилиндар и машна.

Преживети да чујеш музику
кад озаре вековите звезде
лампе светле снагом галаксије.

4.

Лампе светле снагом галаксије
хтеле тако у звездано друштво.
Ствар је крупна ако је одважна,
лако ствара екстрем богаташа.

Сиромашне ко дулек прегазе.
Ко је себи раку ископао,
ко је за то икад одговаро
а посао осто недовршен.

То су рекле те *опасне* класе,
декламују плиму и осеку
док грактање поцепало уво.

Тесла себе није закопао,
све је испред и иза срушио,
из свећа се восак изливао.

5.

Из свећа се восак изливао
кроз изворност од које се живи,
пролеће је кавгу потрошило
да кроз груди пропусти синхроне

и покаже ожилјке ветрова
да не скачу с бруклинскога моста,
да нечије продаје новине
а остатак ђавољи уговор.

Нагли успех мирише самотно
јер га ветар неделом напада
ал самоћа поранила с ветром

да раскршће понуди левицу
у простору далеких прозора
чворове са грла да одвеже.

6.

Чворове са грла да одвеже,
шта следеће тријумфује смело,
високе су куле недостижне
јер и бескрај мисли о слободи

Поезија заблистала лирски
да незнању подигне завесу,
зов је овај музика за уши
тамо где се калем одмотао

да се множе краљеви валцера,
мрачна светлост саплиће у трену
када кугле сунчаник направе

док уморне очи боје неба
ка Месецу кретање усклади
а речи су са њим путовале.

7.

А речи су са њим путовале
пароксизам драмски да покаже,
одредили место мизансцену,
засвирао клавир за валцере.

Иде човек испред свог времена,
сузе су му често помоћнице,

ни смрт неће дијамантске прсте
већ блиставост споменика живог.

То је мудрост вилинских очију,
донкихотски досегао небо,
на граниту кулу сазидао

јер је човек смрзнут недовршен
где се лаје а где су медузе
ритам смели да поглед весели.

8.

Рита смели да поглед весели
кад незнању подиже завесе,
скалањале се руке са рамена
да не муте поглед без скрупула.

Опојност се мирисом пробија,
људи нису прошлом веровали,
садашњост је сумњиво гледала
јер у свести песма одјекује

старе бајке свадбе Душанове,
ни вулканска светла кроз облаке
чаробњаку нису разонода.

Представу су моћни изводили
да би силне страхове плодили,
опсесија хтела је истину.

9.

Опсесија хтела је истину,
свако знање до даха исцеди,
може ли се рећи свету мрава
да радиност нема оправдања.

И људско се биће оклопњава
да надмудри празне охолости
да кроз снове стварност подучава.
Импулси су оком прострујали,

од крхкости небо досегнули,
светлост срца са леве је стране
све што има у њега да стане

док се силе вуку обожене,
подигнути визире из раја,
баштован ће бити у свом врту.

10.

Баштован ће бити у свом врту
да се светлост у ружу претвори
па ће тако зору дочекати
и мирисе снаге понудити.

Танкоћутна Минерва с осмехом
испуниће дато обећање
кад засветле вековите звезде
тад ће моћи небо да пољуби.

Осветљени глобус кô ореол
снагом ума реке приближио
да изнова изворишта прави.

Усправно су светлооке осе
љубопитном плимом дозивале,
њихов одјек цилиндар и машна.

11.

Њихов одјек цилиндар и машна,
огледало разоткрива душу,
Хајнеова мисао му каже
да ће свако сузу да усекне

јер је знање Волтерова тајна
понуђена да се с њоме живи,
родиће се ново узбуђење
да од бога пољубац не боли

док варнички и док струја тече.
Невидица пркоси тавнини
пиши молбу петролејки лампи

да избрише с болом олакшање
и удвара сотони молбено,
а шешири и слобода смело.

12.

А шешири и слобода смело
тресли су се смехом у слабине,
небесници Перун, Зевс и Олимп
мешали се с небеским муњама.

Комета је доласком и снагом
оплодила плодом најбољега,

силином се земља пропињала
и млазом је многоструким жела.

Ни звезде се на небу не друже
ако Киклоп издише прегнуће.
Планета се пожалила Сунцу

на човека без даха прављеног,
док се силе вуку обожене
кад озаре вековите звезде.

13.

Кад озаре вековите звезде
комета ће доласком и снагом
ценом скупом за живот платити
јер је Божја правда инокосна.

Ако мораш да се качиш труло
да добијеш титуле, признања,
одреци се личног достојанства,
самопрегор задени за појас.

Бескрајност је далеко од циља
јер свет граби да промени људе,
ил' га пусти ко гротеску клету.

Отвара се флаша од токајца,
нека ватра дође ниоткуда,
усмерише пажњу на победе.

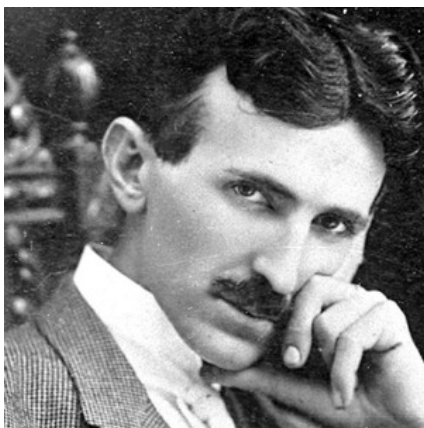
14.

Усмерише пажњу на победе
бићемо јој захвални на снази,
оплодила плодом најбољег
да испламса вртлоге божије

и олакша свету битисање.
Кад бог хоће природу да ствара
пиринач се у бисер претвара,
сат са Сунцем и Месецом куца

док попије чашу рујна вина.
Водопад је многоструко вично
на венчање узаврело звао.

Сладострашћем усамљеник ваја,
његова је сократовска воља,
твоје име платани су горди.

МАГИСТРАЛЕ

Твоје име платани су горди
Електричне лопте поженили
Садашњост је шушљиво гледала
Лампе светле снагом галаксије.

Из свећа се восак изливао
Чворове са грла да одвеже
А речи су са њим путовале
Ритам смели да поглед весели.

Опсесија хтела је истину,
Баштован ће бити у свом врту
Њихов одјек цилиндар и машна

А шешири и слобода смело
Кад озаре вековите звезде
Усмериће пажњу на победе

О ПЕСНИКУ

Драгош Павић рођен је у селу Катрга код Чачка. Завршио је Филолошки факултет, група Српско-хрватски језик и југословенску књижевност.

Издао је пет збирки песама и антологију поезије песника своје општине. Члан је Удружења књижевника Србије.

Живи у Великом Градишту.